

Semnificația Marii Uniri pentru elevii din CNAM și cum văd viitorul Bistriței în următorul centenar

CLASA: a VIII-a A

Autori: BERTESCU ANDRA MIRUNA

IENCIU ANNA GEORGIA

ȚÂRA MARIA RAISA

COLEGIUL NAȚIONAL ” ANDREI MUREȘANU”

Prof. Coordonator: Măierean Carmen

Totul are un început, Marea Unire a principatelor Române a avut unul, datorită credinței românilor care și-au dorit ca toată suflarea românească să trăiască împreună, într-un singur stat unitar ROMÂNIA. Eseul nostru este legat de această dorință a românilor. Dar de unde să știm noi de Marea Unire a Principatelor Române, dacă nu am participat la ea? Poate numai din cărțile de istorie, din povești sau spre marele nostru noroc știm cum să procedăm! Ienciu Anna Georgia: pasionată de istorie e înarmată cu... informații luate din cărțile de istorie, articole de ziar, internet. Bertescu Miruna Andra: calculată și curaj, istețime și ambițioasă, e înarmată cu... computerul. Iar Țâra Maria Raisa, o strategică excepțională vine cu... un girotimp! Ei da, acum soluția este simplă! Vom călători în timp! Girotimpul, un aparat de călătorit în timp, curaj, istețime și ambiție, cum să nu reușim? Am setat girotimpul pentru a ne duce cu 100 de ani în urmă pentru a ne atinge scopul. Sună puțin exagerat!

Timpul se oprește și se derulează înapoi. Georgia a rămas cu informațiile, dar Andra are un jurnal nu un computer, iar Raisa are girotimpul.

-Andra, unde suntem? o întrebă Georgia.

-Nu știu! Oare în ce an ne aflăm, totul arată foarte ciudat! noi am setat girotimpul să ne ducă în urmă cu 100 de ani. Vedem un domn care citea un ziar, iar data trecută pe prima pagină era 24 ianuarie 1859. Acum înțelegem, girotimpul ne-a purtat în ziua Micii Uniri, sub conducerea lui Alexandru Ioan Cuza.

Unirea celor două principate a fost un proces care a început în 1848, bazat pe puternica apropiere culturală și economică între cele două țări. În anul 1848 s-a realizat uniunea vamală între Moldova și Țara Românească. În Moldova, Alexandru Ioan Cuza a fost ales domnitor în

unanimitate, la 5 ianuarie 1859, reprezentantul „Partidei Naționale”, urmând ca ulterior într-o ședință secretă a Adunării, deputatului Vasile Boerescu a propus la 24 ianuarie 1859 alegerea lui Alexandru Ioan Cuza, acestea fiind acceptată de către toată lumea. În 1862, cu ajutorul unioniștilor din cele două țări, Alexandru Ioan Cuza a unificat Parlamentul și Guvernul, realizând unirea politică, iar după înlăturarea sa de la putere în 1866, unirea a fost consolidată prin aducerea pe tron a principelui Carol de Hohenzollern-Sigmaringen. Prin Constituția adoptată la 1 iulie 1918, Principatele Unite încep să se numească oficial România pentru ca la 1 decembrie 1918 s-a înfăptuit Marea Unire a Transilvaniei cu România creându-se actualul stat. Prin recunoașterea Unirii depline, crearea primului Parlament unic al României și primul guvern unitar, prin reformele sale: adoptarea primei Constituții românești, reforma electorală, secularizarea averilor mănăstirești, reforma agrară, a învățământului. Domnia lui Alexandru Ioan Cuza a pus bazele dezvoltării moderne a României.

-Fetelor, noi trebuie să ajungem la Alba-Iulia! Raisa setează girotimpul în anul 1918.

-Să fii atentă să ajungem în Alba-Iulia, a spus Andra!

Girotimpul ne-a oprit la Mica Unire, s-ar putea în drumul nostru să ne oprim și în timpul Războiului de Independență.....

(Războiul de Independență a izbucnit ca urmare a necesității Principatelor Române de a se elibera de sub dominația turcească și a beneficiat de un context internațional favorabil. În 1875 a izbucnit răscoala în Bosnia și Herțegovina, iar în 1876 cea din Bulgaria. Mai mult, în 1877 Rusia a declanșat un război împotriva Turciei. În aceste condiții, la 9 mai 1877, România și-a proclamat Independența. Prevederile tratatului au fost întărite de către puterile apusene la congresul de la Berlin din vara anului 1878. România a fost recunoscută ca stat independent și i s-a restabilit autoritatea asupra Dobrogei. Portului Constanța i-a fost asigurat accesul direct la Marea Neagră, în schimb Rusia câștiga gurile Dunării și relua în stăpânire județele din sudul Basarabiei, care fuseseră retrocedate României prin Tratatul de pace de la Paris din 1856.)

.....sau mai grav, în timpul primului Război Mondial

(Participarea României la Primul Război Mondial cuprinde totalitatea măsurilor și acțiunilor de ordin politic, diplomatic și militar desfășurate de statul român, singur sau împreună cu aliații, între

13/28 iulie 1914 și 28 octombrie/11 noiembrie 1918, în vederea atingerii scopului politic principal al participării la război-realizarea statului unitar român. La izbucnirea Primului Război Mondial, pe plan intern, România era o țară în care chiar dacă instituțiile regimului democratic erau prezentate funcționarea organismului statal era departe de standardele occidentale. Economia avea o structură arhiacă și anacronică, bazată pe o agricultură de subzistență tradițională și cu un nivel redus de productivitate. La sfârșitul Primului Război Mondial, Imperiul Austro-Ungar a fost desființat; astfel a fost posibilă formarea României Mari prin Unirea Banatului, Bucovinei și Transilvaniei cu România).

Timpul se derulează înspre anul 1918, anul Marii Uniri care a fost recunoscută pe plan internațional prin tratatele semnate la Trianon (4 iunie 1920) și Saint-Germain-en-Laye (10 septembrie 1919). Ne oprim brusc într-o mulțime de oameni, credeam că sunt peste 100.000, veniți din toate colțurile României cu inimile însuflețite de dragoste de țară. Românii au venit să dea cu mâna într-o țară unită. În fața noastră apare imaginea uneia din cărțile de istorie, chipul țăranului Ion Roată. Scopul său a fost de a face auzită vocea vrâncenilor care doreau Unirea, înlăturarea „boierismului” și împrăștierea, nu ne vine să credem!!!

-Suntem la marea adunare de la Alba Iulia!

Adunarea de la Alba Iulia s-a ținut într-o atmosferă de sărbătoare. Aici au venit 1.228 de delegați oficiali, din toate cele 130 de cercuri electorale și din toate cele 27 de comitate românești, episcopi, oameni de cultură, care au proclamat, la unison, „deplina libertate națională”, „votul obștesc, direct și egal”, „libertatea presei” dar și reforme în mai multe domenii ale vieții.

Pe lângă oficialități, la Alba-Iulia au venit, români de peste tot, de peste Carpați, cu trenul, cu căruțele, călare, pe jos, îmbrăcați în haine de sărbătoare, cu steaguri tricolore, cu table indicatoare a comunelor ori a ținuturilor de unde proveneau, în cântări și plini de bucurie. Peste o sută de mii de oameni s-au adunat în această zi spre a fi de față la actul cel mai măreț al românilor.

Mare Unire a tuturor românilor a fost împlinită în miezul zilei de 1 decembrie 1918, când cele 1.228 de semnături s-au așezat pe Rezoluția Adunării Naționale de la Alba-Iulia. Alegerea orașului Alba-Iulia ca loc al desfășurării Marii Adunări de 1 Decembrie nu s-a făcut întâmplător. Mai fuseseră luate în discuție Sibiuul, văzut drept capitală culturală a românilor ardeleani și chiar Blajul, pentru rolul lui în revoluția de la 1848-1849. În cele din urmă, s-a decis pentru Alba-Iulia, prima

capitală a românilor atunci când Mihai Viteazu reușea în 1600 să unească pentru prima dată în istorie cele trei țări române, Țara Românească, Transilvania, Banatul, Crișanei și Maramureșului cu România s-a ținut într-un cazino militar, care după această dată s-a numit Sala Unirii. Ședința a fost deschisă de Ștefan Ciceo Pop, după care au urmat discursurile altor lideri ai românilor ardeleni. Dintre aceștia s-a remarcat cel al lui Vasile Goldiș, care a și citit cele nouă puncte ale celui mai important act adoptat atunci, Rezoluția Unirii. De semnalat că Rezoluția, deși a fost adoptată atunci oficial, decizia fusese luată deja cu o seară înainte la Hotelul Ungaria din Alba-Iulia.

Proiectul prin care s-a hotărât „Unirea Transilvaniei, Banatului și a Părților Ungurene cu țara – mamă” a fost întocmit de unul dintre cei mai reprezentativi oameni politici români ardeleni, Vasile Goldiș. Documentul cuprinde cele nouă puncte și este conceput după cele mai democratice principii, ca votul universal, reprezentativitate totală pentru fiecare categorie socială, etnică sau profesională în stat, organizarea pe temelii solide a Transilvaniei, uniformizarea legislativă și administrativă cu România. Manuscrisul original al documentului se păstrează la Muzeul Național al Unirii. În partea centrală a primei coperti este înscrisă fotografia lui Vasile Goldiș, încadrată în partea stângă de frunze de stejar, iar în partea dreaptă de măslin, sub care stă scrisă cu majuscule: „Cuvântarea lui Vasile Goldiș la 1 Decembrie 1918”. De jur împrejur se dezvoltă o cusătură cu sârma de culoare roșu, galben, albastru.

Revoluțiunea Adunării Naționale de la Alba-Iulia di 18 noiembrie/1 Decembrie 1918 cuprinde următoarele articole:

„I. Adunarea națională a tuturor românilor din Transilvania, Banat și Țara Ungurească, adunați prin reprezentanții lor îndreptățiți la Alba-Iulia în ziua de 18 Noiembrie/1 Decembrie, decretează unirea acelor români și a tuturor teritoriilor locuite de dâșii cu România. Adunarea Națională proclamă îndeosebi dreptul inalienabil al națiunii române la întreg Banatul cuprins între râurile Mureș, Tisa și Dunăre.

II. Adunarea Națională rezervă teritoriile sus indicate autonomie provizorie până la întrunirea Constituanței aleasă pe baza votului unioversal.

III. În legătură cu aceasta, ca principii fundamentale la alcătuirea noului Stat Român, Adunarea Națională proclamă următoarele:

1. Deplină libertate națională pentru toate popoarele conlocuitoare. Fiecare popor se va instrui, administra și judeca în limba sa proprie prin indivizi din sânul său și fiecare popor va primi drept de reprezentare în corpurile legiuitoare și la guvernarea țării în proporție cu numărul indivizilor ce-l alcătuiesc.

2. Egală îndreptățire și deplină libertate autonomă pentru toate confesiunile din Stat.

3. Înfăptuirea desăvârșită a unui regim curat democratic pe toate tărâmurile vieții publice. Votul obștesc, direct, egal, secret, pe comune, în mod proporțional, pentru ambele sexe, în vârstă de 21 de ani la reprezentare în comune, județe ori parlament.

4. Desăvârșită libertată de presă, asocierea și întrunirea, libera propagandă a tuturor gândurilor oenești.

5. Reforma agrară radicală. Se va face conscrierea tuturor proprietăților, în special a proprietăților mari. În baza acestei conscrieri, desființând idei-comisele și în temeiul (arător, pășune, pădure) cel puțin atât cât o să poată munci el și familia lui. Principalul conducător al acestei politici agrare e pe de o parte promovarea nivelării sociale, pe de alta potențarea producțiunii.

6. Muncitorimei industriale i se asigură aceleași drepturi și avantagii, care sunt legiferate în cele mai avansate state industriale din Apus.

IV. Adunarea Națională dă expresie dorinței sale, ca congresul de pace să înfăptuie comuniunea națiunilor libere în așa chip, ca dreptate și libertate să fie asigurate pentru toate națiunile mari și mici, deopotrivă, iar în viitor să se elimine războiul ca mijloc pentru regularea raporturilor internaționale.

V. Românii adunați în această Adunare Națională salută pe frații lor din Bucovina, scăpați din jugul Monarhiei austro-ungare și uniți cu țara mamă România.

VI. Adunarea Națională salută cu iubire și entuziasm liberarea națiunilor subjugate până aici în Monarhia austro-ungară, anume națiunile: cehoslovacă, austro-germană, iugoslavă, polonă și hotărăște ca acest salut al său să se aducă la cunoștința tuturor acelor națiuni.

VII. Adunarea Națională cu smerenie se închină înaintea memoriei acelor bravi români, care în acest război și-au vărsat sângele pentru înfăptuirea idealului nostru murind pentru libertatea și unitatea națiunii române.

VIII. Adunarea Națională dă expresiune mulțumirei și admirațiunii sale tuturor Puterilor Aliate, care prin civilizațiunea de ghiarele barbariei.

IX. Pentru conducerea mai departe a afacerilor națiunii române din Tansilvania, Banat și Țara Ungurească, Adunarea Națională hotărăște instituirea unui Mare Sfat Național Român, care va avea toată îndreptățirea să reprezinte națiunea română oricând și pretutindeni față de toate națiunile lumii și să ia toate dispozițiunile pe care le va afla necesare în interesul națiunii.

„Privim în înfăptuirea unității noastre naționale ca la un triumf al libertății românești!”, spunea Iuliu Maniu la Marea Adunare de la Alba-Iulia, din 1 decembrie 1918. Atunci se năștea o țară întregită cu teritorii care vremelnice fuseseră rupte de vitregia timpului. Devenea realitate România Mare pentru că la 9 aprilie Basarabia s-a unit cu România, la 28 noiembrie, același an, Bucovina hotărâse unirea necondiționată cu Țara mamă, iar la 1 decembrie, la Alba-Iulia, Transilvania completa harta reală a statului român.

Raisa a observat că nisipul din clepsidra girotimpului nu mai era mult și se scurgea foarte repede..... Gata, am revenit pe meleagurișe noastre. Georgia se apucă să scrie eseu în timp ce Andra îi dicta informațiile din trecut. Raisa căuta de colo, colo girotimpul până îl găsi. În momentul acela cele trei fete au atins girotimpul și l-au setat cu o sută de ani în viitor adică la următorul centenar.

În centenarul de 200 de ani, oamenii sunt cu totul diferiți. Monumentele istorice sunt înconjurate de oameni. Pe diferiți stâlpi erau embleme cu: „Putem să schimbăm România! Sărbătoriți alături de noi acest centenar!” Se pare că oamenii nu au uitat de trecutul glorios.

Se pare că am adunat suficiente informații încât să ne putem termina eseu. Stați așa, noi putem să scriem în eseu mica noastră călătorie, dar și ceea ce am învățat..... Acum că am terminat eseu ne-am dat seama că excursia aceasta cu girotimpul n-a fost zadarnică, am pătruns mai bine în rădăcinile noastre și în trecutul orașului nostru natal.

Hai să transmitem istoria României și următoarelor generații ca să nu ne uităm trecutul și ca să vedem dacă viitorul este așa cum îl anticipăm.

